

30letá lhůta neplatí bezvýhradně, nýbrž s omezením, správně v rozhodnutí č. 14.009 Sb. n. s. vytčeným a výstižně v rozhodnutí č. 15.113 Sbírky n. s. odůvodněným.

V této souvislosti nelze neprojevití přání, aby nejvyšší soud ve svých rozhodnutích analogicky, jako činí nejvyšší správní soud, uváděl praekudikaturu a v případě, že se od této odchyluje, aby odůvodnil, proč svůj právní názor opouští a dospívá k jinému, dokonce snad opačnému. Tím by se zvýšila jak jednotnost judikatury, najmě ve stolicích nižších, tak zejména došlo by také ke zvýšení právní jistoty a bezpečnosti.

Adolf Kocna.

Advokatenkniffe.

Advokát Dr. Pavel Knöpfmacher, Mikulov, píše nám ke glose, uveřejněné v sešitě 3, str. 104:

„Uvádíte, že něm. říšský soud schválil případ, v němž strana žalující získala soudní příslušnost tím způsobem, že podala žalobu proti cizinci u svého vlastního nepřislušného soudu, žaloba pro nepřislušnost s náhradou útrat byla zamítnuta a že pak žalobce znovu žaloval na základě protipohledávky žalovaného před tímtež soudem, který se nyní stal příslušným.

V praxi nedá se tímto německým receptem mnoho spraviti, poněvadž každý soudce žalobu, podanou bez bližšího odůvodnění příslušnosti u sudiště strany žalující by a limine odmítl, čímž nenastanou žádné útraty, jež by straně žalované mohly dáti příležitost odůvodniti sudiště.

Jediné, co by v knize »Advokatenkniffe« str. 67 mohlo býti shledáno zajímavým, jest nápad, získati si uměle příslušnost soudu. Tento nápad není nový, neboť nejvyšší soud ve Vídni jej již před 30 lety akceptoval a vyslovil ve svém rozh. ze dne 10. září 1907, Z. 11.946, uveřejněném v Gellers Zentralblatt č. 11/1907 právní názor, že i uměle stranou žalující vykonstruované sudiště příslušnost odůvodňuje.

Mnohem zajímavější jest rozsudek něm. říš. soudu ze dne 12. května 1936, J. W. 36, č. 2532, v němž tento uvádí: »... Smlouva o úplatku, již Němci uzavrou s úředníkem jihoaamerické republiky, nemůže býti označena jako nemorální, když tento úplatek jest zvykem a když jiným způsobem

nemohou býti dosaženy objednávky pro německé firmy...«

Tento judikát vyhovuje jistě očistěnému právnímu pojetí německo-národně-socialistickému (»geläuterte nationalsozialistische Rechtsauffassung«).

Není třeba kritisovat toto rozhodnutí.”

Glosa námi uveřejněná měla ovšem na mysli takovu žalobu proti cizinci, která byla co do příslušnosti odůvodněna (na př. tvrzením, že žalovaný má zde jmění, což nebylo pravda), takže nemohla býti soudem odmítnuta a limine, nýbrž teprve po projednání námítky místní nepřislušnosti. Ostatní sdělení zasílatele však jest zajisté cenným příspěvkem pro sledování vývoje právního názoru na dobré mravy.

CPO a soudnictví.

Nedostaví-li se strana k soudnímu roku včas, protože byla zdržena cvičením CPO (neočekávaným cvičným leteckým útokem, který ji donutil, uchýliti se do nejbližšího domu, nebo jinak znemožnil pokračování v cestě nebo jízdě k soudu, ač za normálních okolností by podle předvídání bývala musela k soudu dojiti včas), jest na snadě, že v případě zmeškání má nárok na navrácení v předešlý stav. Tento prostředek však jest poněkud nepřiměřený významu překážky, neboť loyální občan, který dodržuje zásady cvičení CPO, bere tím na sebe povinnost nésti útraty navracovacího řízení, kdežto ten, kdo nedbaje cvičení, pokračuje ve své cestě, odvrátí od sebe tento nepříjemný následek. Odpovídalo by významu cvičení CPO, kdyby podobné překážky byly subsumovány pod § 477 č. 4 c. ř. s., a kdyby ministerstvo spravedlnosti dalo soudům pokyny, že mají vzíti zřetel na to, jak dlouho překážka nastalá cvičením CPO trvala, a že z moci úřední mají v takových případech soudní roky o dobu trvání překážky (obyčejně $\frac{1}{4}$ nebo $\frac{1}{2}$ hodiny) posunouti a vyčkat, zda se